

آمدن مسیح با پاداش و مجازات،
چراغی درخشان در مکانی تاریک،
و ظهور خصوصی مسیح بر ایماندارانش،
به عنوان ستاره صبح

خواندن متون مقدس: مکاشفه ۲۲: ۱۲، ۱۶؛ ۲ پطرس ۱: ۱۹

۱. «و اینک به زودی می آیم و اجرت [پاداش] من با من است تا هر کسی را بحسب اعمالش جزا دهم» -
مکاشفه ۲۲: ۱۲

آ. خداوند هشدار خود را تکرار می کند: «من به زودی می آیم» (۳: ۱۱؛ ۲۲: ۷)، تا ما پاداش او را که در بازگشتش داده می شود، در نظر بگیریم.

ب. هنگام آمدن خداوند، این پاداش به هر یک از ایمانداران، پس از ربوده شدنشان، در مسند داوری مسیح داده خواهد شد - ۲ قرنیتان ۵: ۱۰؛ ۱ قرنیتان ۴: ۵؛ رومیان ۱۴: ۱۰؛ متی ۱۶: ۲۷.

پ. کلمه یونانی که در مکاشفه ۲۲: ۱۲ «اجرت [پاداش]» ترجمه شده است، به معنای «مزد» است.

ت. وقتی که خداوند عیسی دوباره برای تصرف پادشاهی می آید، به همه کسانی که به او تعلق دارند پاداش یا مجازات خواهد داد:

۱. برخی مجازات او را دریافت خواهند کرد، زیرا کلام خداوند «اجرت [پاداش] من با من است» دلالت بر این دارد که نه تنها پاداش، بلکه مجازات نیز هست.

۲. در همین راستا، خداوند در مکاشفه ۲۲: ۷ اعلام کرد: «به زودی می آیم. خوشا بحال کسی که کلام نبوت این کتاب را نگاه دارد»

۳. کسی که کلام نبوت مکاشفه را حفظ کند، پر برکت است [خوشا به حال اوست] زیرا پاداش خواهد گرفت.

۴. پاداشی که در آن روز دریافت می کنیم، ارتباط زیادی با طرز برخورد امروز ما دارد:

(آ) اول قرنیتان ۳: ۸ می گوید که ما طبق زحماتمان پاداش خواهیم گرفت.

(ب) در متی ۱۶: ۲۷، خداوند عیسی فرمود که در بازگشتش، ما را بر طبق اعمالمان پاداش خواهد داد.

ث. نجات جاودان هیچ ربطی به کارهای ما ندارد، ولی پاداش پادشاهی تماماً بر طبق کارهایی خواهد بود که پس از نجات یافتن، توسط حیات خداوند انجام داده ایم.

ج. هر فرد نجات یافته ای در برابر مسند داوری مسیح ظاهر خواهد شد تا هر کس طبق اعمالش، چه خوب و چه بد، که در ایام سکونت خود در بدنش کرده است، دریافت کند. کسانی که خوبی می کنند، پاداش دریافت می کنند، و کسانی که بدی می کنند، مجازات خواهند شد - ۲ قرنیتان ۵: ۱۰.

چ. ما در برابر مسند داوری خواهیم ایستاد و در مورد تمام زندگی، رفتار و کردار گذشته خود به خداوند حساب پس خواهیم داد. به همین دلیل است که حتی پولس رسول می گوید که جرأت نمی کرد خود را بیازماید [حکم یا قضاوت کند]، بلکه خداوند او را می آزمود - ۱ قرنیتان ۴: ۳-۴.

ح. طریق خدمت و کار ما برای خداوند پس از نجات یافتنمان، مورد عظیمی است.

خ. پولس می گوید: «اگر کاری که کسی بر آن گذارده باشد بماند، اجر خواهد یافت» - ۳: ۱۴.

د. وقتی که خداوند بازگردد، داوری خواهد شد؛ در آن داوری او تعیین خواهد کرد که آیا ما پاداش خواهیم گرفت یا مجازات.

ذ. پاداش، توسط مسند داوری مسیح تعیین خواهد شد: «زیرا لازم است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هر کس اعمال بدنی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد» - ۲ قرنیتان ۵: ۱۰.

۲. «و کلام انبیا را نیز محکم‌تر داریم که نیکو می‌کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک تا روز بشکافد و ستارهٔ صبح در دل‌های شما طلوع کند» - ۲ پطرس ۱: ۱۹:
- آ. پطرس کلام نبوت در متون مقدس را به چراغی که در مکانی تاریک می‌درخشد، تشبیه می‌کند:
۱. این نشان می‌دهد که این عصر، مکانی تاریک در شب تاریک است (رومیان ۱۳: ۱۲)، و همهٔ مردم این دنیا، در تاریکی حرکت و عمل می‌کنند.
 ۲. کلام نبوت متون مقدس، به عنوان چراغی درخشان برای ایمانداران، نقل از نور روحانی است که در تاریکی آنها می‌درخشد (نه صرفاً دانش در حروف برای درک ذهنی آنها)، و آنها را هدایت می‌کند تا وارد یک روز روشن شوند، حتی از شب تاریک عبور کنند تا وقتی که روز ظهور خداوند طلوع کند.
 ۳. قبل از اینکه خداوند به عنوان نور خورشید ظهور کند، ما به این کلام به عنوان نور نیاز داریم که بر قدم‌های ما بتابد.
- ب. «روز بشکافد [طلوع کند]» (۲ پطرس ۱: ۱۹) استعاره‌ای است که زمان آینده‌ای را نشان می‌دهد که پر از نور خواهد بود، مثل طلوع یک روز روشن، با ستارهٔ صبح در حال طلوع در قلب ایمانداران، که با توجه به کلام درخشان نبوت در متون مقدس، روشن و منور می‌شوند:
۱. در زمان ارتداد، ایمانداران بهتر است به این مورد توجه کنند، تا کلام انبیا، مثل چراغی در تاریکی ارتداد بدرخشد تا چنین روزی بر آنها طلوع کند.
 ۲. این امر، آنها را تشویق کرده باعث می‌شود که با جدیت جویای حضور خداوند بوده و بیدار باشند تا خداوند را در بخش مخفی آمدنش (پاروسیا)، وقتی که او به عنوان دزد می‌آید، از دست ندهند.
 ۳. این استعاره باید به عصر آینده، عصر پادشاهی، به عنوان روزی که با ظهور (آمدن) خداوند (آ. ۱۶) به عنوان خورشید عدالت (ملاکی ۴: ۲) طلوع خواهد کرد، اشاره داشته باشد، که نورش برای شکستن تیرگی شب تاریک این عصر خواهد درخشید.
 ۴. پیش از این، در تاریک‌ترین ساعت شب، خداوند به عنوان ستارهٔ صبح (مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۲۲: ۱۶) برای کسانی که بیدار و منتظر ظهور عزیز او هستند (۲ تیموتائوس ۴: ۸) ظاهر خواهد شد.
 ۵. آنها با درخشش کلام نبوت روشن شده‌اند، [کلامی] که قادر است آنها را به سوی سپیده دم هدایت کند.
 ۶. اگر به کلام کتاب مقدس که مانند چراغی در مکانی تاریک می‌درخشد توجه کنیم، قبل از وقوع ظهور او به عنوان ستارهٔ صبح، طلوع او را در دل‌هایمان خواهیم داشت تا در تاریکی ارتداد، جایی که امروز هستیم، بدرخشد.
۳. «من ریشه و نسل داود و ستاره درخشنده صبح هستم» - مکاشفه ۲۲: ۱۶:
- آ. مسیح، که با اجرام آسمانی، [یعنی] نورها، نشان داده شده است، آن ستارهٔ درخشان صبح است - آ. ۱۶.
- ب. در بازگشت او، مسیح برای مردمش به طور عمومی خورشید تابان خواهد بود (ملاکی ۴: ۲)، ولی برای عاشقان هوشیارش به طور خاص ستارهٔ صبح خواهد بود.
- پ. مورد دوم [در نکتهٔ بالا]، پاداشی برای غلبه کنندگان خواهد بود: «به او ستارهٔ صبح را خواهم بخشید» - مکاشفه ۲: ۲۸.
- ت. مسیح به عنوان ریشه و نسل داوود، با اسرائیل و پادشاهی مرتبط است، در حالی که به عنوان ستارهٔ درخشان صبح، با کلیسا و ربایش مرتبط است.
- ث. ستارهٔ صبح قبل از تاریک‌ترین زمان، قبل از سحر، ظهور می‌کند.
- ج. مصیبت عظیم، این تاریک‌ترین زمان خواهد بود، که پس از آن، روز پادشاهی طلوع خواهد کرد. این نشان می‌دهد که مسیح به عنوان ستارهٔ درخشان صبح، در تاریک‌ترین زمان، قبل از پایان این عصر، ظهور خواهد کرد.

- چ. در پادشاهی، خداوند به طور علنی به عنوان خورشید به مردمش ظهور می‌کند، ولی قبل از مصیبت عظیم، او به طور خصوصی به عنوان ستاره صبح به غلبه کنندگان خود برای ربودن آنها ظهور می‌کند.
- ح. ستاره درخشان صبح فقط به افراد بیدار [هوشیار] ظهور می‌کند.
- خ. ایمانداران خفته، ستاره صبح را نخواهند دید. آنها مسیح را فقط به عنوان خورشید به طور عمومی خواهند دید.
- د. افراد بیدار، اولویت خواهند داشت تا طراوت حضور او را در بازگشتش، پس از غیبتی طولانی، بچشند.
- ذ. تمامی کتاب مقدس با اشتیاق و آرزوی آمدن خداوند، که به عنوان دعا بیان شده است، به پایان می‌رسد.
- ر. دعای یوحنا در مکاشفه ۲۲: ۲۰، آخرین دعا در کتاب مقدس است.
- ز. «او که بر این امور شاهد است، می‌گوید: بلی، به زودی می‌آیم! آمین. بیا، ای خداوند عیسی!» – آ. ۲۰.